

Telescope

By Tanaya

A long time ago, people could only look at the stars with their eyes. But one day, around 400 years ago, a smart person in Europe thought, "What if I could see the stars and planets closer?" So, they put two special pieces of glass (called lenses) inside a long tube. And guess what? When they looked through the tube, far away things looked bigger and closer! That's how the telescope was born. Over time, people made even better telescopes, and today we can see really far into space, even to distant galaxies!



Cellphone:

Now, about the cellphone: remember the old telephones that needed long wires to work? Well, people wanted to talk without being stuck in one place. So, smart scientists and engineers came up with a new kind of phone in the 1970s that didn't need wires. They called it a "cellular phone" because it used special towers divided into "cells" to send and receive calls. But these first cell phones were big and heavy, like carrying around a brick! Over time, they got smaller and smarter. Now, cellphones are like tiny computers in our pockets. We can call, text, play games, take photos, and so much more!

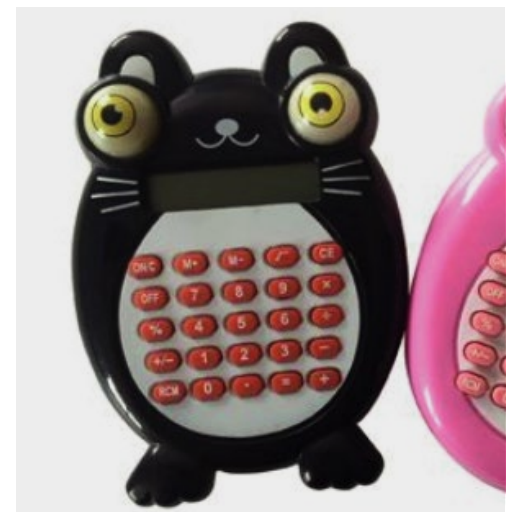


Animal calculator

By Sagarika

A long time ago, when grown-ups wanted to add, subtract, multiply, or divide numbers, they used big machines called calculators. These calculators had lots of buttons and could be complicated to use.

Then, some clever people thought, "Hey, why don't we make a fun and colorful calculator just for kids?" They wanted to make sure that kids could learn math in a fun way. So, they created a children's calculator. It was smaller, had bigger buttons, and sometimes even had fun sounds or lights! They used bright colors



and sometimes even put pictures of animals or superheroes on them.

These calculators made it easier and more fun for kids to learn and practice math. Plus, they could show off their cool calculator to their friends!

And that's how the children's calculator came to be - a fun tool to help kids with their math homework and become math superstars!

Ice Cream

By Maria

Long, long ago, before TVs and cellphones, people in hot countries had a cool idea. They thought, "It's so hot outside! How can we make something cold and tasty to eat?"

So, some clever people in places like China began mixing snow with honey and fruit. Yes, actual snow from the mountains! In other parts of the world, like Persia, they made chilled drinks with rose water and vermicelli. These early frozen treats were the beginning of what we now know as

ice cream!

As time went on, travelers and traders took these ideas to other countries. When this chilly treat reached Europe, people started adding milk and cream. And voila! It started to look and taste more like the ice cream we know today.

It wasn't until a few hundred years ago that ice cream became popular in places like America. And today, we have so many flavors to choose from – chocolate, vanilla, strawberry, and tons more!

So the next time you enjoy a scoop of your favorite ice cream, just remember that it all started with a simple idea of mixing snow with something sweet!



ChatGPT

By Arham

A while back, there were some super smart people who had a big question: "Can we make a computer that talks like a human?" They wanted a machine that could chat, answer questions, and tell stories, just like a friend!

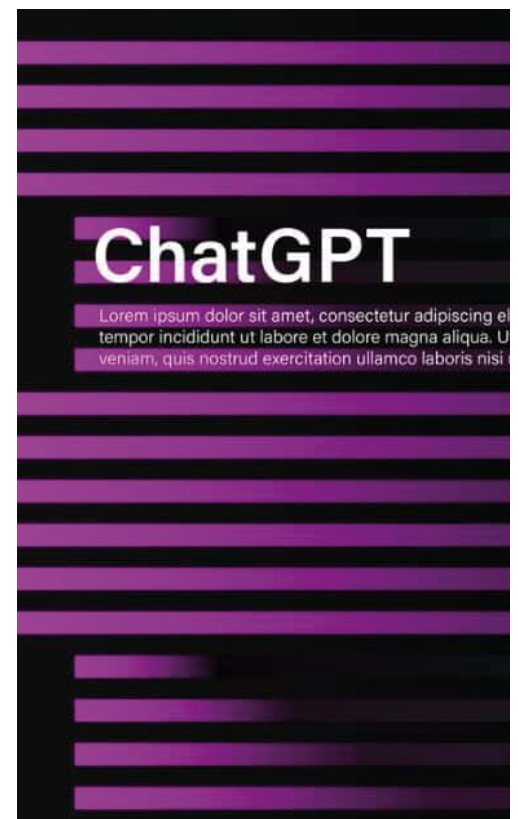
So, these brainy folks at a place called OpenAI started working on a special project. They called it "GPT", which stands for "Generative Pre-trained Transformer". I know, it sounds like a mouthful, but think of it like a computer brain that loves to chat!

They fed this computer brain with lots and lots of books, websites, and other writings

so it could learn. And guess what? It did! It started talking and answering questions. It was like magic!

They made several versions of it, each one smarter and chattier than the last. And the one you're talking to now is called "ChatGPT". I'm here to help answer questions, tell stories, and chat with awesome people like you.

So, the next time you're curious or just want to chat, remember, ChatGPT is here, ready to talk, anytime, anywhere!



“Innovative” Stadium

By Obaid

Qatar has built a 40,000-seat 'transportable' stadium

Stadium 974, in the Ras Abu About region of Doha, was completed in late November and used for the Arab World Cup in preparation for the much-awaited FIFA World Cup. Its name comes from both the international dialing code for Qatar and the number of recycled shipping containers used in construction.

Stadium 974 is made of shipping containers. There are reportedly plans for it to be used in Maldonado, Uruguay, to host the 2030 World Cup, if the country's bid to host is successful.



3 word address

By Sayali

What's your 3 word address?

UnSchool's new 3wordaddress is - mere.outlawing.splash

Do you know how people found each other or went to each other in olden times when there were no detailed maps, no formal addresses or emails, phone or GPS (Shreya- logo needs to be inserted in the final print) or not even 'what3words' /// .

'what3words', what is that?

Imagine a situation where you have to find your friend in a huge carnival.

What will you do?

I'm sure, you curious kids will tell me it's simple, you will ask her to share her live location. (GPS)

Why 'what3words'?

But there's a problem, though these maps

use house numbers, latitude/longitude coordinates to pinpoint the locations, in many parts of the world there may be a lack of formal addresses to streets/houses or even accurate & pin point coordinates to many routine areas/locations.

These innovations solve this problem.

What is 'what3words' ?

what3words is a clever way to describe any location in just three words rather than having a lengthy address. *It is basically any address in just 3 words*.

Instead of using long numbers or complicated directions, you can now give someone your exact location using just three simple words.

It's easy to remember & share. Importantly, it is super duper precise & doesn't change even if that place is redeveloped or changed.

How does 'what3words' works?

The system converts GPS coordinates into 3 word addresses.

It's basically a digital geo-coding technology.

What3words technology divides the world into a grid of 57 trillion 3-by-3-metre (10 ft x10ft) squares, each of which has a three-word address.

*In short, every 10ft by 10ft on this earth has a unique 3 word address. *

Where is it used?

There are 'what3words' addresses in 54 languages to date. It began operations in India in 2019, and is available in many automotive navigation systems built by Mahindra, TVS Motor, Tata Motors and Mercedes-Benz. Apart from this, it is used in other sectors like transportation & courier services, medical facilities, emergency

services & rescue operations across 143 countries.

Isn't this super interesting innovation of our times!

Scan the QR code, watch video & explore. Don't forget to visit the link to-check your own new3 word address!

<https://what3words.com/>



Helicopter Shot

By Chaitanya Parikh (Age 12 years)

Initially I was little hesitant to share about innovation. When Kapil said about it, only things came to me was scientific and technical things recently innovated around the world. But when he said, innovations take place everywhere, I found so many innovations in Cricket as well! It was very surprising and refreshing! So, I'm going to talk about my favorite innovation of the game. But, before all, I would like to write about the game itself. It would help everyone to understand the terminology of the game.

What is cricket? Cricket is a team game where one team has to outscore the other team to win. Teams score runs and they get equal opportunities one after the other for that. Ballers throw the ball and batsmen hit it with the bat. The entire game is played on a 22-yard-long stripe called as pitch. Another very common term of the game is shot. When a baller balls the ball, batsman has to hit it in the open space to score runs. Those hits are called as shots. There are several shots like pull, hook, flick, cut, drive etc. in Cricket. Also, there are sides to describe the game properly. They are leg side or onn side and off side. Leg side is the left-hand side of a right-handed batsman. Opposite of this is called as off side. I guess, this would be sufficient for all the non-cricket readers to understand the innovation.



Today we are going to know about the invention of a shot from an Indian batsman, Helicopter shot. What is Helicopter shot? When the ball comes very low on your leg, you don't get enough space to free your arms to hit it. Usually, all the batsmen used to block it in defense. But the cricketing world was very surprised to see a scoring shot by Mahendra Singh Dhoni when he was new. He flicked it in a flash which looked like movement of a helicopter wing. When you grip the bat, your bottom hands generate power and when you hit the ball, it goes on the leg side. Some shots are on off side like cover drive. Some shots are also on the middle side like loft. The helicopter short is played against yorker. Yorker is name of a length. Length is where the ball takes the pitch. There are many lengths like short pitch, good length, overpitch and one is yorker. The shorter ball pitches the ball takes more bounce the yorker has a very small bounce because it come near your leg.

The helicopter shot was invented by

Santosh Lal, a very good friend of M.S Dhoni. They were friends from childhood. They played many matches with each other but when they went to play a match in a tennis ball tournament, Santosh Lal played the helicopter shot. There first, MSD loved it and asked to teach him. Everyone thinks that Mahendra Singh Dhoni invented helicopter shot but it's not true. He made it popular. In Indian cricket team there are many players that play the helicopter shot but Dhoni plays it with accuracy and easily. After Dhoni, Hardik Pandya plays it very finely.

When I follow the game on television and play it myself on the ground, there is a situation in my mind when baller keeps the ball on leg side and batsman can't do much about it. I always think of an innovation where I – as a batsman – would turn around and play a normal pull shot which would go over keeper. I've also thought a name for it – Cukootti Shot. I wish I could play this and many more innovative shots on as highest level as I can.

अनटाइम्स की और

एक दिन हम एक राह पकड़कर चल पड़े थे, अब उस बात को कुछ वर्ष बीत चुके हैं। इस यात्रा का उद्गम एक असंतोष की भावना में था। असंतोष - प्रस्थापित शिक्षा प्रणाली की आत्मविश्वास, आत्मसम्मान और ज्ञान से परिपूर्ण व्यक्तित्व को बनाने में बनी असफलता को लेकर। हम चल पड़े थे एक ऐसी व्यवस्था की खोज में, जहाँ ज्ञान की प्रक्रिया आनन्द से भरी हो, अभ्यास का क्रम अनुभवों से बना हो और जीवन के सभी पहलू जहाँ सुघटित होते रहे। इस राह के यात्री बने सभी आयु के व्यक्तियों का व्यक्तित्व उनके जीवन के उद्देश्य से परिचित हो।

इस यात्रा में कई पड़ाव आए। उन में से कोई भी सरल या साधारण नहीं रहा। अर्थात्, उसका कारण भी हम ही थे। हमें कुछ ऐसा करना था जो आज से पहले कभी किसी ने सोचा तक नहीं था। परिणामतः लगभग हर पड़ाव पर हम लड़खड़ाए। उन्हीं में से एक पड़ाव पर हमने सोचा, कि चलो, कुछ लिखते हैं। आए दिन बहुत सारी जानकारी और ज्ञान पाने से और उनसे जुड़े कई अनुभवों को अनुभूत करने से हमारी सोच को जो आकार मिलता रहता है, उसे

सब के साथ बाँटते हैं। अन्तिमतः हम जो कुछ भी प्राप्त करते हैं, अर्जित करते हैं उस में हमारे आसपास के समाज का भी बहुत महत्वपूर्ण योगदान होता ही है। अब जो भी उसके कारण हमें मिला है, हमारे सगे-संबंधियों और मित्रों के रूप में उसी को देने से ही तो अनुभव का चक्र पूर्ण होगा। जिस प्रकार सूर्य के ताप से भाप बना जल वर्षा के उपरान्त नदियों में भर फिर से समुद्र में जा मिलने से जलचक्र पूर्ण होता है, बिल्कुल उसी तरह सामाजिक रूप में मिले इन अनुभवों को शब्दों में पिरोकर उसी समाज को अर्पण करे तो हमारा भी अनुभवचक्र पूर्णता प्राप्त करेगा। इस मनोदय के साथ शुरू हुआ अनटाइम्स। जब शुरू हुआ था तब हम इसे हर पक्ष (पन्द्रह दिन) में बनाते थे। उन दिनों बच्चों के अनुभवों और विचारों को प्राधान्यता से आगे किया जाता था। शुरुवाती दिनों में बने इस प्रारूप से हमें बहुत कुछ सीखने को मिला। अपने अनुभवों की और देखने की छोटों की दृष्टि ने हम में से बड़ों को भी अन्तर्मुख कर दिया। किन्तु फिर भी उस में कई सारी बातों का सुधार एवं अन्तर्भाव करना आवश्यक हो चला था। वे कई सारी बातें जो अन्य सभी अनुभवों की भाँति यहाँ भी हमने

कुछ लड़खड़ाने के बाद जानी। उन अनुभवों का मंथन होना और मनोनित कर उनका स्वीकार होना अत्यन्त आवश्यक था। इसी कारण बीच में आया – कुछ दिनों का विश्राम।

इसी विश्राम के शून्य से गहरे अन्तराल में एक नया प्रारूप पनपा। इसमें हमने छोटों के साथ बड़ों के अनुभवों को स्थान देना महत्वपूर्ण समझा है। दिखने में यह वैसा ही, कुछ पुराने प्रारूप की छवि सा प्रतीत होगा किन्तु यहाँ एक और पहलू उभरकर आया है। हम जानकारी के आश्चर्यकारी किन्तु कुछ रुखे-सूखे से टुकड़ों में जीती-जागती भावनाओं का संचारण कर उन्हें जीवित बना एक ऐसा अनुभव सादर करना चाहते हैं जो हमारे मानवी अस्तित्व का प्रमाण बन सके। हर पन्द्रह दिनों के बजाए हर महीने आने वाली इस छोटी सी पत्रिका के माध्यम से हम अपनी आपबीती को फिर से एक बार जी सके।

तो आइए, अनटाइम्स के इस नए अध्याय में छोटे-बड़े आप सभी महानुभावों का स्वागत है।

अभिनव

लेखक: - कपिल

इनोवेशन. हिंदीमध्ये “नूतनव्यवहार” किंवा “नवरीति”. याला “नवाचार” असेही म्हणतात. मराठीत याला “अभिनव” असा प्रतिशब्द देता येईल. नवीन प्रकारची, नाविन्य असलेली कुठलीही वस्तू वा व्यवहार जेव्हा चलनात येतो, तेव्हा तिला इनोवेटिव्ह / अभिनव वस्तू वा व्यवहार म्हणतात. वरपांगी पाहिलं तर अगदी गुंतागुंतीची वाटणारी ही प्रक्रिया तशी खूप सरळ आहे किंवा याउलटही म्हणता येईल. युरोपात झालेल्या पहिल्या औद्योगिक क्रांतीच्या आधी अशा प्रकारच्या अभिनव आचार-विचारांना तितकंसं महत्त्व नसायचं. त्यावेळी जुन्या जाणत्यांनी आखून

दिलेल्या मार्गाचं परंपरेच्या रुपात जीवापाड जतन करण्याला खूप महत्त्व होतं. पण औद्योगिक क्रांतीनंतर चित्र बदलायला सुरुवात झाली. शिवाय जगण्याची पारंपारिक मूल्ये देखील बऱ्याच प्रमाणात बदलत चालली होती. राजेशाही मार्गे पडत होती. समाजातही बदल होत होते. त्यामुळे अभिनवाच्या शोधाने सापडणारे संपत्ती निर्माणाचे नवनवे मार्ग सगळ्यांच्या नजरेत भट्टे हळूहळू नवीन वाटा निर्माण करण्याला महत्त्व येत गेले.

आता इनोवेशन / अभिनवाचा शोध म्हंटल्यावर सगळेच जण गॅलिलिओ, न्यूटन, एडिसन वगैरे गोष्टींपासून सुरुवात करतात. जगन्मान्य संशोधक

आणि त्यांचे संशोधन यांवर बोलण्यातच आपला नव्वद टक्के वेळ जातो. कशा प्रकारे आणि कोणत्या परिस्थितींमध्ये या धुरिणांनी काम केलं आणि त्याचा जगभरावर कसा परिणाम झाला वगैरे वगैरे. तसं ते साहजिकही आहे. अभिनवाचं अनुकरण हा माणसाचा जुनाच स्वभाव आहे. तसंही आपल्यातील बहुतेक जणांवरील उजेड इतरांचाच पडलेला असतो. हे सगळे तसे परप्रकाशितच असतात. प्रकाशित असणारे जे कुणी आहेत ते सगळे सुद्धा एकाच तीव्रतेने थोडेच जगत असतात. आपल्यातील काही जण अगदीच तुटपुंज्या क्षमतेने टिमटिमत असतात. काही जण कमी-अधिक अस्वस्थतेने धुगधुगत

असतात तर काही जण सर्वस्वाने, संपूर्ण क्षमतेने झगमगत असतात. आता आसपासचा एखादा जर प्रखरपणे झळाळत असेल तर किमान त्याच्या परिघातले तरी बाकीचे निस्तेज भासणार आणि परप्रकाशित असलेले तर त्यानेच दिपून जाणार. अशा आसपासच्या आणि परिघापलिकडच्या इतरांना दिपवून टाकणाऱ्यांचीच चर्चा जास्त होणार हे ओघाने घडतंच. त्यामुळे त्याबद्दल अजिबात तक्रार नाही. तक्रार आहे ती आपण आपल्या आसपासच्या छोट्या छोट्या क्षमतांनी प्रकाशमान असणाऱ्यांच्या प्रकाशाची नोंद न घेण्याच्या वृत्तीबद्दल. अभिनवाचा आविष्कार, सृजन हे जगण्याच्या सगळ्या पातळ्यांवर, सगळीकडे कमी-अधिक प्रमाणात होतंच असतं. त्या सगळ्याकडे साकल्याने न बघता आपण त्यातले मोठमोठे नगच मोजत राहतो. आणि त्यातले बहुतेक तर भूतकाळातलेच असतात.

पुर्वी – म्हणजे काही वर्षांपुर्वी – आम्ही अनस्कूलच्या गच्चीवर आकाशदर्शनाचा कार्यक्रम आयोजित केला होता. आता आकाशातील ग्रहगोल बघायला अगदी निखळ, निर्भळ अंधार लागतो. आणि पुण्यातल्या बाणेर रोडवर तो कुठून आणायचा. मग आम्हाला प्रकाश प्रदूषण रोखणाऱ्या प्लास्टिकसारख्या दिसणाऱ्या पत्र्याचा शोध लागला. मग काय. गच्चीच्या चारी बाजूंनी तो पत्रा लावून आम्ही आमच्यापुरती अंधाराची सोय करून घेतली. अगदी तशाच प्रकारे आपल्या परिघाच्या आत-बाहेरच्या विलक्षणतेजाने झळाळणाऱ्या विभुतींच्या तेजापासून आपला बचाव करून घेण्याकरिता आम्ही मनोमन अशाच पत्र्याचे कोट

स्वतःभोवती उभारून घेतले. जेणेकरून मान्यता नसलेल्या, आसपासच्या आपल्यांपैकी कुणी थोड्याशा धुगधुगीने जरी टिमटिमत असेल तर तो आपल्याला दिसावा.

अनेक लहान-मोठ्यांना अडचणींवर मात करण्याकरिता असलेल्या चाकोऱ्यांमध्ये काहीतरी अभिनवता आणावी लागते. आजही ही प्रक्रिया चालूच आहे. अनेक लहान-लहान शेतकऱ्यांपासून लहान-थोर उद्योजकांपर्यंत याची अनंत उदाहरणे आजुबाजूला घडत असतात. पण या सगळ्यांमध्ये परिस्थितीवर मात करण्याची, अडचणींवर मात करून नवनवे यश मिळवण्याची जिगीविषा असते. क्वचितच या ठिकाणी सृजनाचा, नवनिर्मितीचा निखळ आनंद पहावयास मिळतो. हा आनंद पहायचा-अनुभवायचा असल्यास सगळ्यात चांगले ठिकाण म्हणजे भरपूर संख्येने लहान मुलं असलेल्या एखाद्या जागेचा एक निवांत कोपरा. एका बाजूला निमूटपणे बसून फक्त मुलांना दिवसभर बघत राहिलं तर काही ना काही नक्कीच दिसतं – नवीन घडताना, नव्याने आकार घेताना.

सुदैवाने अनस्कूलमध्ये आम्हाला ही संधी रोज मिळते. अनेक नव्या-जुन्या वस्तू, वेगवेगळी साधनं आणि मुलांच्या रोज उद्धवणाऱ्या गरजा. डोकं चालवायला अजून काय पाहिजे. कुतुहल, कल्पकता आणि प्रयोगक्षमता ठासून भरलेल्या खेळातील गरजांनी थोडासा धक्का दिला, की उद्योग सुरू! हेच बघा ना!

१) जुने टायर वापरून बसायची आसनं बऱ्याच ठिकाणी केली जातात. तशी ती कधीकाळी आम्हीही केली होती. पण कधीतरी ते टायर अर्ध कापलं

२) क्षेत्रभेटीसाठी (फील्ड ट्रीप) एका शुक्रवारी आम्ही लाकडाच्या वखारीत गेलो होतो. तिथून स्वस्त मिळाले म्हणून बाभळीच्या खोडाचे तुकडे आणले होते. कुणीतरी ड्रीलचा सराव करण्यासाठी त्यातला एक तुकडा वापरला आणि तुकडाभर लहान सहान छिद्र पाडून ठेवली. काही दिवसांनी कुणीतरी त्यात पेन्सिली खोचल्या आणि वेगळंच काहीतरी तयार झालं.

३) लाकूडकाम करून झाल्यावर काही फळ्या उरल्या होत्या. त्यांच्याकडे नुसतं बघता बघता एक कल्पना सुचली. मग त्यात काही नव्या फळ्यांची भर घालून एक नवीन वस्तू तयार झाली.

अशा अनेक गोष्टी अगदी रोज जरी नाही तरी नियमित घडत असतात. मुलांनी नवनवीन कल्पना साकार होताना पाहत राहणे ही सगळ्यात मजेशीर गोष्ट सुदैवाने आम्ही साध्य करू शकलो. हे सगळं बघून बघून मुलंही काहीबाही करायला धडपडतात आणि सगळे श्रम सार्थ होतात. बऱ्याच मोठमोठ्या कल्पक संशोधक विभुतींनी आपलं जगणं आज आहोत तिथवर आणण्यात खूप महत्त्वाची भूमिका पार पाडली आहे. पण आपला प्रवास तेवढ्याने पूर्ण झालेला नाही. होमो सेपियनचा होमो सेपियन सेपियन झाला तसा तो काहीशे वर्षांनी होमो सेपियन टेक्नोपियन होईल. पण तो काही निवडक संशोधनांमुळे नव्हे. सतत बदलत राहणारी परिस्थितीच त्याचे संचालन करतेय आणि करील. कल्पक आणि अभिनव विचार करण्याची क्षमता असेल तर पुढची मुलं त्यात आनंदाने सहभागी होतील, इतकंच!



लय भारीली चिक्की

लेखक: - मी

दि - १४।०७।२०२३

स्थळ - झामालय, बाणेर रोड

वेळ - दु. ४.१८

परवा संध्याकाळची गोष्ट. मैत्रेय धम्म मोनेस्ट्री बघून आम्ही सगळे नयनीश महोदयांच्या एर्टिगामध्ये बसून परत येत होतो. सगळ्यात मागच्या सीटवर सगळ्यात कोपऱ्यात मी, माझ्या मांडीवर गौतम आणि समोरच्या सीटवरून मागे डोकावणारा निनाद. गौतमला झोपून देण्याच्या प्रयत्नात निनाद मागे आला आणि आम्ही तिघांनी मिळून एक भन्नाट इन्व्हेन्शन केलं. कसं - ते वाचा.

(...उजव्या हाताच्या समोरच्या खिडकीतून संध्याकाळचा वारा तोंडावर भरभरत होता. दिवसभर उंडारल्यामुळे मुलं दमल्यासारखी झाली होती. इतरांना पेंगताना पाहुन माझ्या मांडीवर गौतमने पण मागे मान टाकली. पण मधल्या सीटवर निनादला काही ते जमलं नाही. जसं त्याच्या लक्षात आलं, मागे वळून तो सुरू झाला.)

निनाद - ओ कपिल सर, तॅव्होका गौतम झोपलाय!!

मी - बघ ना! ऐकत पण नाहीये... (डोळे मिचकावून)

उठव त्याला!

निनाद - नाSSय, त्यो मारंल मला...

मी - अरे, मी आहे ना. तू उठव बिनदास!

(खोडकर हसत निनादने गौतमच्या गळ्याला गुदगुल्या केल्या. गौतमने एक-दोनदा हसून दुर्लक्ष केलं खरं पण खिदळणाऱ्या निनादला अजूनच घेव चढला. मग गौतम एकदमच वैतागला.)

गौतम - ए निनूSS! (हात उगारून) मारू का!!

निनाद - तॅव्होका! कपिल सर...

मी - (गडबडीन गौतमचा हात पकडून) अरे, अरे!! तू झोपतोय कशाला मग! आपल काय ठरलं होतं?

गौतम - मग आक्का कशी झोपली? मला पण झोपायचंय...!

(ही गडबड ऐकून सुप्रियाने (निनादची आई) दोघात एक या प्रमाणात सगळ्यांना शेंगदाण्याच्या चिक्क्या दिल्या - गोड खाऊन तेवढीच पोरं तरारतील आणि संध्याकाळची झोप टळेल या आशेने. मग झोप बाजून सारून गौतम पण चिक्की खायला तयार झाला.)

निनाद - (चिक्की तोडून एक तुकडा पुढे करत)

ह्यांक, ह्यां घे.

गौतम - (मोठा तुकडा मागत) मला तो दे की!

निनाद - ठीके, ह्यां घे.

मी - ए, किती खातो रे!

निनाद - कपिल सर, ऱ्हाऊचा. (खिशातून दुसरी काढत) ह्यांअका, माज्याकड आजूनेक हायेS!!

मी - निनू, तू तर नुसत्या चिक्क्याच खा! जेवूनकोस बरं का अजिबात!!

निनाद - नाSSय!! जेवतो की मी!

गौतम - (वेडावून दाखवत) अरे वा! जेवण पण कर आणि ढीगभर चिक्क्या पण खा. म्हणजे तू मग ढीगासारखा होशील.

निनाद - (गंमत वाटून) नाSSय! ढीगावानी कसा व्हाईन मी! येवढाच ऱ्हाईन की.

गौतम - ए हो ना रे बाबा! मी या गाडीएवढी चिक्की खाल्ली तर मी केवढा होईन?

मी - (खूप गंभीर विचार करत) तूSS..., ह्या गाडीएवढा.

निनाद - (एकदम आश्चर्य वाटून) खरंरं! आन् मी जर (दोन्ही हात लांब पसरत) येSSवढी चिक्की खाल्ली तर?

मी - तर तू तेवढा होशील. (आता मात्र निनाद खरंच गंभीरपणे विचार करायला लागला) दुपारी जेवताना पाहिलंस ना तू, त्या दुसऱ्या गाडीच्या ड्रायव्हर काकांनी केवढा भात वाढून घेतला होता! केवढे होते ते!!

गौतम - अरे खरंय निनू, मी बघितलंय... टॉमॅन् जेरीमध्ये. जेरी टॉमच्या तोंडातून एक झाडू पोटात घुसवतो तर टॉमचं सगळं शरीरच झाडूसारखं होतं!

निनाद - म्हंजे मग मी, झाडायेवढी चिक्की खाल्ली तर झाडावानी होईल नं?

मी - म्हणजे काय! झाडासारखा नाही, झाडच होशील तू!!

गौतम - आणि मी जर पृथ्वीएवढी चिक्की खाल्ली तर?

मी - मग तू पृथ्वीच होशील. गौतम देशपांडे ऐवजी पृथ्वी देशपांडे!

गौतम - आणि मी जर कणाएवढी चिक्की खाल्ली तर? (इकडे निनाद एकदम गहन विचारात)

मी - तर मग तू एकदम कणाएवढा होऊन जाशील.

निनाद - (न पटून) नाSSय, आसं नाSSय!

मी - अरे हो निनू! झाडाएवढी चिक्की खाऊन झाडाएवढा, मग काडेपेटीएवढी चिक्की खाऊन काडेपेटीएवढा का नाही?

गौतम - ए हो बाबा, हो!

निनाद - नाSSय काSSय, मोठी चिक्की खाल्ली तर मी मोठ्ठा होईन पण बारकी चिक्की खाल्ली का, तर मी येवढाच ऱ्हाईल.

मी - असं कसं काय?

निनाद - काय पण खाल्लं का, तरी पण... (थोडासा विचार करून) ...हां, जर जाडूची चिक्की आसंल ना, तर मग छोटं होता येईल.

गौतम - हां, मग तर काही पण होऊ शकेल! तू तर अंतरिक्षाएवढा पण होऊ शकशील.

निनाद - अंतरिक्ष?

गौतम - अरे, म्हणजे आपल्या आभाळाच्या पण पलिकडे असतं ते! त्याला तर काही श्वेटच नसतो, माहित्येय!!

निनाद - बाबौ... (पण थोडा विचार करून) पण...कपिल सर, आपुन मोठे कशाने होतो हो?

मी - ते ना, आपल्या आतमध्ये एक गुणसुत्र नावाची गंमत असते. त्यात आपल्या सगळ्या गोष्टी ठरलेल्या असतात. त्यात असतं ते...

गौतम - म्हणजे मग त्यात ते लहान-मोठं करणारं पण गुणसुत्र असतं ना...

मी - अरे तसं नाही, ते ना...

निनाद - म्हंजे मग आपुन ते कसं बी लहान-मोठं केलं तर आपुन बी लहान-मोठे होऊन जाऊ की!!

मी - अरे, तसं लहान मोठं नसतं करता येत ते. त्याला...

गौतम - हां, आपण ते गुणसुत्र आपल्या चिक्कीमध्ये टाकूया! मोठं व्हायची चिक्की आणि लहान व्हायची चिक्की वेगळी वेगळी. मोठं व्हायच्या चिक्कीचा एक तुकडा खाल्ला, की तू ट्रोलएवढा होशील निनू!!

निनाद - मग काय, एका पावलात मी घरी पोचंन, आमच्या तळेगावला... (पुन्हा विचार करून) ...पण मग घराच्या आत जायला तर...

गौतम - अरे, मग ती लहान व्हायची चिक्की खायची एक घास. मग मज्जा करत आत जायचं, घराच्या आत.

मी - मी काही बोलू का...??

निनाद – (माझं बोलणं तोडत) ओSS कपिल सर, आपुन या शुक्रवारी ती चिक्कीच तयार करुया! लय भारी मजा येईल!!

गौतम – ए, हो रे बाबा, हो! हो!! (दोघेही एका सुरात) चिक्की!! चिक्की!!

मी – बरंSS, ठीके! पण ते गुणसुत्र अजून मिळत नाही कुठे. मिळायला लागलं, की करू आपण हा प्रयोग, बरं का.

निनाद – हां. नक्की.

(अशा प्रकारे एका नव्या लय भारीतल्या चिक्कीचा शोध लावत लावत आम्ही अनस्कूलला पोहोचलो आणि आपापल्या घरी गेलो. चिक्कीचं काही झालं, की कळवतो तुम्हाला. तोपर्यंत रजा घेतो. अच्छा!)

सुभाषित-चित्र-पद-कूट

लेखक: – नयनीश

यह हमारे लिए एक नया सत्र है। इस में हम खुद की मेहनत से सुभाषित का अर्थ खोजने वाले हैं। यहाँ पर महत्वपूर्ण बात यह है, कि हम सुभाषित का अर्थ न देकर अर्थ के स्थान पर अर्थबोधात्मक चित्रों का उपयोग करने वाले हैं। इन चित्रों को देखकर आपको पदों का अर्थ ढूँढना है। यह थोड़ी नई और कठिन बात लगोगी किन्तु मैं आप को आश्वस्त करना चाहूँगा, कि इस में मजा भी बहुत आएगा। अब रही बात आप के किए अर्थ के सही या गलत होने की, तो उस के लिए आप को अगले माह के सत्र तक प्रतीक्षा करनी होगी। अगली बार एक नए कूट के साथ पुराने कूट का अर्थ भी दिया जाएगा जहाँ आप अपने तर्क की पड़ताल कर सकते हो। यहाँ हमारे जीवन में एक नया प्रयोग होने वाला है। केवल चित्रों को देखते हुए हमें संस्कृत पदों का अर्थ समझना है। तो हो जाइए तैयार, बाँध लीजिए अपनी अपनी कुर्सियों की पेटियाँ और भर लीजिए पहली उड़ान।

श्लोक:

जिज्ञासाकल्पनातृप्ती आवश्यकता तथैवच ।

आकर्षणाविष्कारस्य भवति मातृपञ्चकम् ॥

जिज्ञासा



तथा एव च



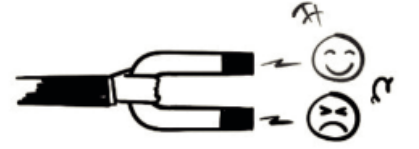
भवति



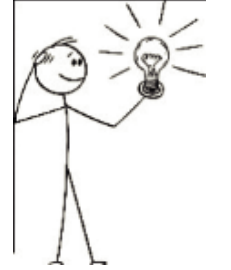
कल्पना



आकर्षण



अविष्कारस्य



अतृप्ती



मातृ



आवश्यकता



पञ्चकम्

5

Maya's Invention

Story By Rahi | Art By Pragya



Once upon a time there was a girl named Maya. She was seven years old. She lived with her mother in an Indian village of Karnataka. Her mother's name was Avni. Maya did not have father. She was given by God. So, her mom did not need to marry to have her. She was a very nice girl, always polite and thoughtful with everyone in the village.

One day, Maya went to a neighboring town for a festival. There, she saw a shopkeeper selling fish tanks of very beautiful fishes. Maya also wanted a fish tank for herself. But her mom refused.

"No, Maya, we don't have enough money to buy one."

It's not like she was not aware of her family conditions but this time, the case was different. Otherwise, she was very understanding girl, but that fish tank, just like a small piece of ocean at your bed side, was so fascinating! Though she had understood her mother's situation, she was not able to wipe away that tank from her mind.

One day, Maya tried her mom's patience and her mom scolded her. Maya was so agitated. She went out of the house with crying face. Maya never felt such sadness in her life till that moment. Few meters away from their house, there was the lake of the village. She went there and sat under a tree on a grass bed. Her mind was

choked with all kinds of thought and the sadness was also so heavy that she felt tired after a while and slept in the shadow of that tree!



When Maya woke up after some time, she felt very fresh. She actually felt that all the traffic jam in her mind is gone. And when she thought about the fish tank after few moments, she immediately decided of making one of her own

Very happily she took a coconut, cut it into half, poured the water and the malai out and took some water in it. Then she took a very small, tiny fish from that lake and put it in that coconut shell.

HOORAY!! Maya cried out loud! She was happy for more than anyone in the world. she jumped in happiness, ran home with her fish tank. When Maya came home, she hugged her mom very tightly and said, "Mom, I finally got a fish tank for us!"

Her mom was also very touched with Maya's invention. "I'm so sorry," said her mom, "I should not have yelled at you, my dear."

"No, mom, I should be sorry for what I did. I should not have been so stubborn." Maya replied.

Mom said to Maya with her fingers moving in Maya's hair, "If you take good care of

this fish, I will think of buying a fish tank for you very soon."

"But how?" asked Maya. "We don't have money to buy one..."

Her mom said, "I have found a job in this village. There is a lady who will pay me well." Then Maya asked her mom, "But exactly what kind of job will you do?"

"Only brooming, washing clothes and wiping her house." Mom replied.

"But when you will go to work, what will I do all alone at home?" Maya was so bored of the notion that she will have to spend some time alone at home every day.

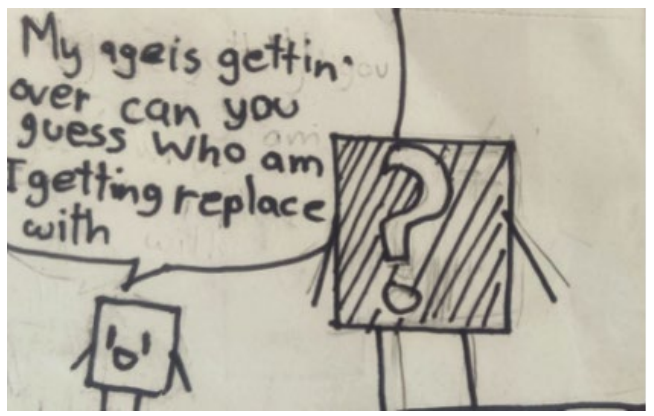
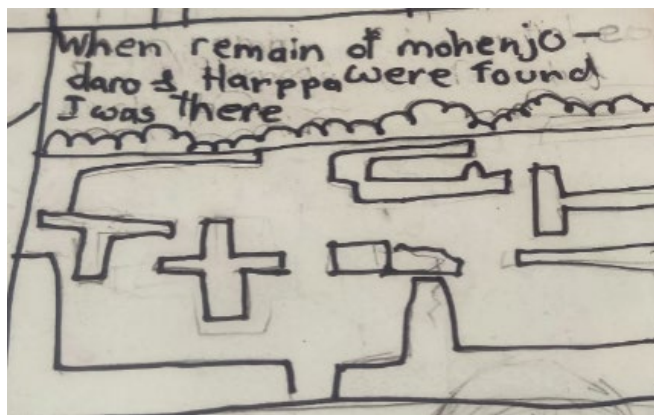
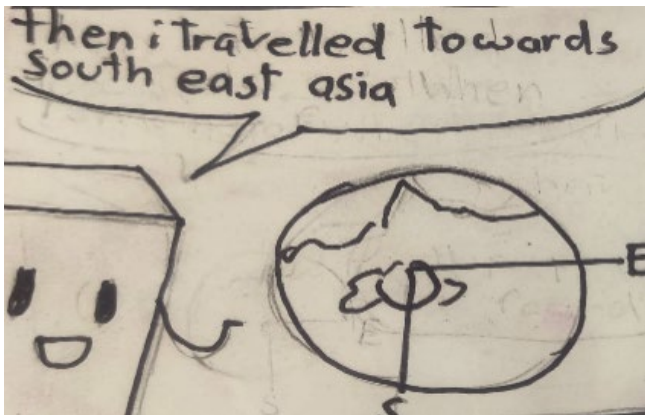
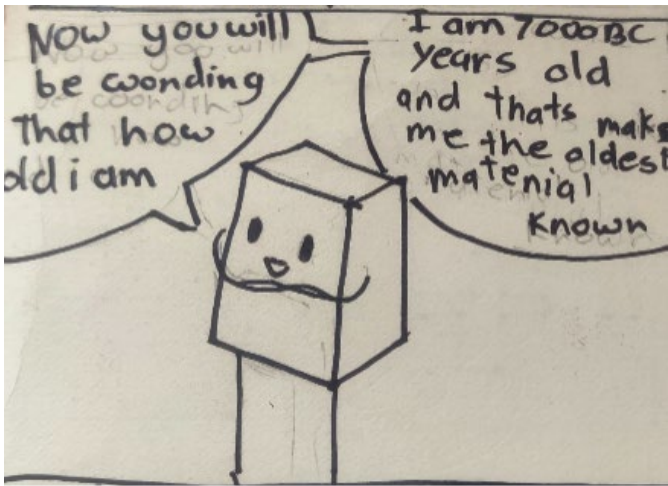
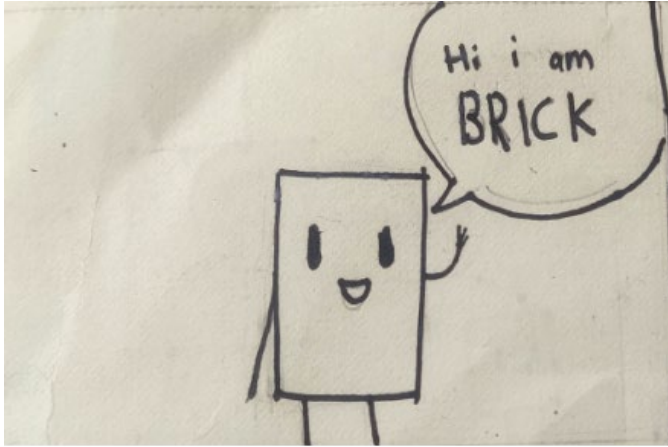
"You can play at home," Maya's mom said with winking her eyes to her, "and, of course, you can continue invent new things for yourself!"

"YEY! YIPPY!!" Said Maya with a great smile!



Brick Story

By Pragya Sambare (Age 13 years)



KIDS CORNER *(A world of Puzzles, Jokes, and much more..)*

Quiz

By Aniruddha

1 What is the name of the digital braille machine?

Ans:

2 What is the Esper hand?

Ans:

3 What is the name of the portable, USB-charged light and Bluetooth speaker by Lumio?

Ans:

4 What is the cap that Swimming's international federation banned before the Tokyo Olympics?

Ans:

5 Who is the founder of hugimals?

Ans:



SEARCH INNOVATIONS OF THE FOLLOWINGS

By Vaidik (Age 11 years)

*1. Alexander Fleming:**2. Thomas Edison:**3. Graham Bell:**4. James Watt:**5. Write Brothers:**6. Fahrenheit:**7. Marconi:**8. Christopher Sholes:**9. Aryabhata:**10. Galileo Galilei:**11. Benjamin Franklin:**12. Karl Benz:*

S	Y	I	T	S	T	O	M	M	D	O	M	T	P
P	T	P	E	N	I	C	I	L	L	I	N	O	R
Z	I	A	L	R	A	N	F	C	D	Z	T	R	C
Q	C	A	E	R	O	P	L	A	N	E	J	E	K
L	I	C	P	N	A	K	R	O	G	R	D	T	V
N	R	T	H	U	I	D	T	L	Q	O	I	E	N
F	T	B	O	O	H	G	I	E	C	H	S	M	I
B	C	U	N	C	I	B	N	O	O	E	M	O	C
T	E	L	E	S	C	O	P	E	K	H	F	M	B
W	L	B	M	N	O	P	Q	L	M	I	G	R	R
X	E	L	I	B	O	M	O	T	U	A	Z	E	N
Y	T	S	W	V	A	U	D	B	Z	R	E	H	R
D	M	S	R	E	T	I	R	W	E	P	Y	T	N
O	W	K	O	N	T	N	Y	E	V	F	G	X	S

Mind-Traps

By Chaitanya Parikh (Age 12 years)

Lomdi Kutraa opened a jewellery shop named Lokutraa. Initially, he was not able to decide the prices for different metals. So,

he devised a method for deciding prices. According to his method, he was selling 1 unit of bronze for 60\$, 1 unit of silver for

120\$ and 1 unit of gold for 160\$. So, what would be the price of diamond as per Lomdi's method?

Mind-Traps

By Yuvan Bafna (Age 8 years)

Ek ādamī thā. Us kā nām Sachin Dās thā. Ek din us ne Sāmsang kī dukān kholī. Us dukān men Sāmsang ke bahut sāre fon the. Un fon kī qīmaten tay karane ke liye us ne ek tarīkā nikālā. Us tarīke ke anusār kuch fon kī qīmaten is prakār se thī.

Sāmsang Gālxī 1 = 500 \$

Sāmsang S 21 Alṭrā = 300\$

Sāmsang Flip 1 = 300 \$

Sachin Dās ke tarīke se Sāmsang Univars 3 is fon kīqīmat kyā hogī?

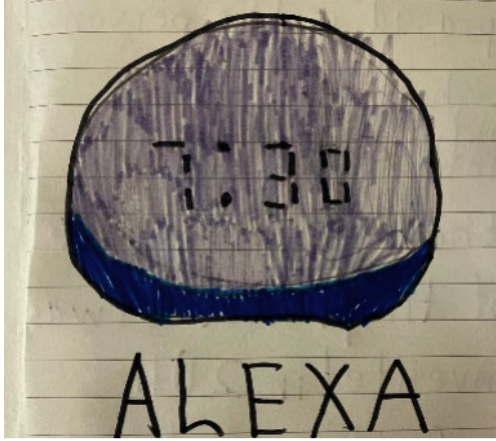
By Shreya

Lego Chess Board: Shreya invented her own lego chess board from scratch!

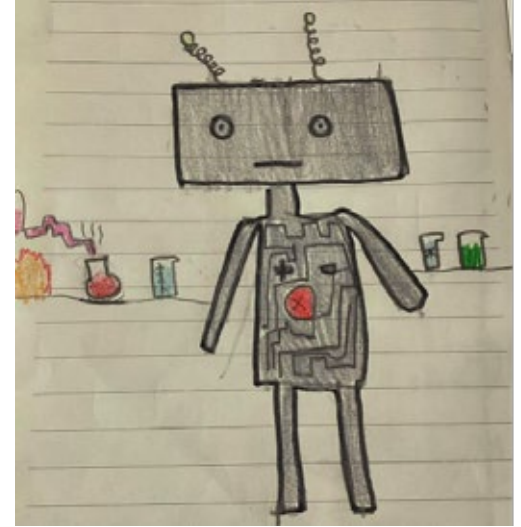


Drawings by our little artists

By Lakshmi - Alexa:



Lakshmi Gotankar
India born Rohit
prasad is the person
who breathed life
into Alexa. and led
the technology side
for Amazon. It was
invented in 2011
to fight competition
from Apple Siri. Alexa
can play music, get
information & make smart
homes.



Tanaya



Answers of mind traps:

- i) no. of letters (1st metal) $\times 10$ + no. of letters (2nd metal) $\times 10$ +
... + no. of letters (nth metal) $\times 10$
ii) (no. of letters - no. of digits) $\times 10$

Answers of quiz:

1. Polly 2. It is a prosthetic arm powered by AI 3. Teno
4. soul cap 5. Marina Khidekel

Answers of Crossward:

1. Penicillin 2. Bulb 3. Telephone 4. Steam Engine
5. Aeroplane 6. Thermometer 7. Radio 8. Typewriter
9. Zero 10. Telescope 11. Electricity 12. Automobile

Address: 82/4/1 Panache, Vishweshwar Bank Lane, Baner, Pune, Maharashtra – 411045

Mob.: 9322789446

Website: <https://unschool.co.in>